УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат

Немања Марјановић

Радни наслов теме докторске дисертације

Синкретизам поезије Станислава Винавера

Предложени ментор

Проф. др Александар Јерков

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ОЦЕНУ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ

1.1. ДАТУМ И ОРГАН КОЈИ ЈЕ ИМЕНОВАО КОМИСИЈУ

Одлуком бр. 2418/1 донетом дана 21. 9. 2023. године Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду образовало је, уз сагласност предложених чланова, Комисију за оцену научне заснованости теме докторске дисертације докторанда мср Немање Марјановића „Синкретизам поезије Станислава Винавера.

1.2. САСТАВ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ

1. ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ
редовни професор Филолошког факултета у Београду,
изабран 2021. године, ужа научна област Српска књижевност;

Име и презиме: др Предраг Петровић
Звање: редовни професор
Ужа научна област: Српска књижевност
Датум избора у звање: 2021.

Установа на којој је запослен: Филолошки факултет Универзитета у Београду

2. ЧЛАН КОМИСИЈЕ
Име и презиме: др Бојан Јовић
Звање: научни саветник
Ужа научна област: Српска књижевност
Датум избора у звање: 27.3. 2013.
Установа на којој је запослен: Институт за књижевност и уметност, Београд

3. ЧЛАН КОМИСИЈЕ
Име и презиме: др Мина Ђурић
Звање: ванредни професор
Ужа научна област: Српска књижевност
Датум избора у звање: 21. 3. 2023.

4. ЧЛАН КОМИСИЈЕ
Име и презиме: др Василије Милновић
Звање: научни сарадник
Ужа научна област: Српска књижевност
Датум избора у звање: 2019.
Установа на којој је запослен: Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“

II ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА ЗА ИЗРАДУ ДИСЕРТАЦИЈЕ

2.1. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

У својој сасвим краткој биографији Немања Марјановић наводи да је рођен 1987. године у Пожеги. Дипломирао је на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, на групи 06, Филолошког факултета Универзитета у Београду 2018. године. Затим је са успехом одбранио мастер рад са темом „Како „успут уходи птице“: симболика птица у контексту неосимболистичке поетике” на Филолошком факултету Универзитета у Београду 2019. године. Докторске академске студије српске књижевности уписао је 2020. године на Филолошком факултету у Београду и успешно завршио неколико одабраних предмета. Области интересовања су му осим српске књижевности, посебно савременог песништва, теорија књижевности и светска књижевност.

2.2. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Оригинални научни радови

Марјановић, Н. 2020. Симболика птица у поезији Бранка Миљковића. Годишњак катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима.

Марјановић, Н. 2022. Jasmina Vojvodić (ur.). Dvjesto godina Dostoevskog. Zagreb, Disput, 2021, 396 str. Зборник Матице српске за славистику, Нови Сад.

Марјановић, Н. 2023. Америчка драма на филму: Ко се боји Вирџиније Вулф? Савремена проучавања језика и књижевности, Зборник радова са научног скупа младих филолога Србије. Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу, стр. 297.

(Овај рад индицира и успешно учешће на научној конференцији 2022. на ФИЛУМ-у)
.

III ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

Име и презиме ментора: др Александар Јерков
Звање: редовни професор
Датум избора у звање: 22. 6. 2016.
Установа на којој је запослен: Филолошки факултет Универзитета у Београду
Ужа област научно-истраживачког рада: Српска књижевност

Радови ментора из уже научне области којој припада тема предложене дисертације (најмање пет радова):

1.	Jerkov, Aleksandar. *Smisao (srpskog) stiha: knjiga prva: de/konstitucija*. Beograd: Institut za književnost i umetnost; Požarevac: Centar za kulturu, 2010.
2.	Јерков, Александар. Истина (српске) књижевности Београд: Албатрос плус, 2023.
3.	Јерков, Александар. „Тишина и орфичка поезија. Први предрад“. *Српски језик, књижевност, уметност*, Зборник радова са XI међународног научног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (28–29. X 2016), Књига II, *Тишина*. (Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2017): 511–525.
4.	Јерков, Александар. „Смисао Медитерана“. *Acqua alta: Медитерански пејзажи у модерној српској и италијанској књижевности*. (Институт за књижевност и уметност, Београд, 2013): 29–40.
5.	Јерков, Александар. „Пад Византије и диогенијска нононтологија, део први“. *Византија у (српској) књижевности и култури од средњег до двадесет и првог века*. (Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу, 2013): 19–33.

Комисија сматра да проф. др Александар Јерков испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област Српска књижевност.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНЕ ТЕМЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

4.1. ФОРМУЛАЦИЈА НАСЛОВА ТЕМЕ

Тема је врло јасно и кратко одређена и постиже оно што је за ову врсту рада и потребно, да се нова, до сада неиспитана категорија (синкретизам) проучи ко поетичка одлика поезије Станислава Винавера. Тако су јасно одређени и научна садржина испитивања и предмет изучавања, а указано је и на оно што ће бити допринос тезе, па се може закључити како је предложени наслов докторске дисертације „Синкретизам поезије Станислава Винавера“ добро формулисан и у складу је са начелима проучавања савремене српске књижевности на предмету Српска књижевност 20. века и Филолошком факултету.

4.2. ПРЕДМЕТ ИСТРАЖИВАЊА

У припремном раду који је потенцијални ментор у складу са добрим обичајем на универзитету налагао и овом кандидату да напише, и који стоји на располагању и члновима комисије, колега Марјановић је за разлику од своје пријаве детаљно, опсежно и садржајно показао шта је синкретизам и како је управо синкретизам једна од поетичких и естетички релевантних категорија које ваља изучити у поезији Станислава Винавера. У свом помало прекратком образложењу пријаве он понавља да је синкретизам важан за овог песника чувеног по својим трансформацијама и ширини културноисторијске и историјскопоетичке основе на којима развија своје дело. Кандидат дословце каже да Станислав Винавер „посеже за синкретизмом песничких облика“, индицирајући како је овај зналац и писац изузетне ерудиције имао вољу да се за своје поетичко становиште са аутопоетичком свешћу определи, што је и тачно, јер синктретизам одговара његовом укупном културноисторијском ставу. Винавер не напушта „дух авангардног покрета“, монтажну, агломерацијску и негацијску основу, али не одустаје ни од својих најранијих стихова и „мисли“ који уз полемичку црту имају и ову врсту културноисторијске ширине. Експериментисање различитим песничким формама даје синкретизам облика и става, док унутрашња својства певања досежу синкретизам уметничке умногострученості перспектива и достигнућа. Уместо сумње у Винавера због „недоследности израза“ која је ишла до оцена о импровизацијама и „разбарушеног сваштарења“, синкретизам је облик ревалоризације основног начела богатства, ширине, многострукости.

У свом раду докторанд с разлогом предлаже да се дакле из основа разјасни ова разлика не само у оценама, већ у основном критичком хоризонту разумевања.

Термин „синкретизам” први употребљава Плутарх у специфичном контексту, када говори о становницима Крита: наиме, када се Крићани суочавају са заједничким непријатељем, они превазилазе дотадашње неспоразуме, усаглашавају ставове и удружују снаге, па је отуда усаглашавање ставова и удруживање снага овај грчки филозоф називао *synkretizien* (сагласност). Могу се „синкретизовати” и потпуно супротне материје, као што су, на пример, вода и ватра, када се суоче са трећим фактором – емулгатором, што је увод у историју појма коју је колега Марјановић уредно истражио у мери код нас доступних извора и већ ставио на располагање предложеном ментору и члановима комисије. У Винаверовом случају емулгатор је, налази се у предлогу ове дисертације, нека врста „страх од неизрецивог“ које је у самој основи модернистичког опредељења. У брошури „Бергсоново учење о ритму”, Винавер интерпретира Бергсонову идеју о културама коју су нестале не због сиромаштва призора, већ због превеликог обиља које не налази израз, чиме се указује и на ниво поетичке самосвести и програмских ставова. Станислав Винавер посеже за селекцијом најподобнијих, различитих песничких поступака како би, што приближније, исказао *неизрециво*; такође, Винавер разнородне песничке форме повезује у јединствену, синкретичну целину.

Предмет истраживања је дакле целина песничког опуса овог значајног песника, књижевноисторијска улога и промене које се могу установити, ниво песничке самосвести и програмских опредељења и у извесној мери поглед на целину Винаверовог дела која је и сама у великој мери синкретична. Наравно, како је реч о изузетно богатом опусу, ова последња напомене има се у дисертацији задовољити само у некој основној мери, да би дисертација била заокружена а не да се испитује синкретизма других домена стваралаштва овог аутора.

4.3. ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ

Прва и најважнија хипотеза је да се покаже да је Винаверу синкретизам песничких поступака неопходан како би савладао, у мери у којој му је то успело, кризу модернистичких песничких облика пред лицем авангардне негације. Синкретизам води од речи ка ширем уметничком и културном изражавању стваралачке имагинације, као што су слика, чак и кинематографски производ, и облици конкретизације културних артефаката који у исти мах сузбијају претерану апстракцију.

Друга претпоставка је да је то важан, темељан поетички став који је у вези и са односом према Бергсоновој виталистичкој филозофији, која је тада била изузетно популарна и коју је Винавер добро познавао. Идеја уметности као интуитивног стваралачког чина отвара хоризонте поезије, њену сликовност и музичност, метафизичку димензију и концентрацију животног елана, што се такође може видети из угла синкретизма.

Трећа претпоставка је да се код Винавера синкретизам види и као одлика језичког осећаја и стваралачког односа према језичкој материји, ритмовима нашег језика, његовим облицима у ранијој поезији и могућности стваралачког мењања, прилагођавања и потпуног трансформисања.

Претпоставка је и да се од епског десетерца до песничког изражавања у неепско време виде достигнућа разлике традиције и савремености. Творење нове мелодије и нове ритмичке структуре даје нове синкретичке резултате.

Винавер налази и како стих може да има „хипнотичку“ улогу, што је такође синкретистичка одлика, а синкретизам је и оно што је од симболизма до експресионизма схватано као стапање временских и просторних хоризоната.

Једно од тежишта било би и да се покаже како је савладавање наративног из „Ратних другова” водило синкретизму који се кристалисао у песничкој збирци „Европска ноћ”.

Последње Винаверово дело представља синкретичну синтезу песама из: „Вароши злих волшебника”, „Чувара света” и „Ратних другова”, тј. песама са свепрожимајућом музиком (метафизиком) и песама које описују ратна страдања. Такође, у овој збирци индикативан је тематски и формални синкретизам јер „музичке песме” симболишу наду у метафизичко избављење, док наративне песме описују ратна страдања и конципирање савременог света у виду великог казамата.

Синкретизам култнурих сфера и претапање различитих традиција нека је врста општег плана на којем се може установити синкретизам.

4.4. ЦИЉ ИСТРАЖИВАЊА И ОЧЕКИВАНИ РЕЗУЛТАТИ

Циљ овога рада је, како што је горе већ показано, да се изузетно вредно дело једног великог песника, културног стваралаца и фигуре нашег стваралачког памћења која има непролазну вредност, одреди из угла синкретизма као једне важне одлике његове песничке имагинације, песничког израза и поетике његове поезије. Тако се у новом појмовном /поетичком оквиру види место, улога и значај, уметнике вредности и достигнуће веома важног стваралаца.

4.5. ПЛАН РАДА И МЕТОДЕ ИСТРАЖИВАЊА

План рада је класично структуриран према ономе што се мора урадити прво – истраживање богате литературе која говори о доменима синкретизма у разним сферама стваралаштва. Дакле писање уводног поглавља које даје преглед теорије синкретизма и историје појма, а затим стање критичког проучавања дела Станислава Винавера. То је прва фаза рада коју прати детаљно упознавање са целином песничког опуса, и филолошким проблемима који га прате, Станислава Винавера. Ово је и фаза истраживања литературе и њеног употпуњавања.

Други део рада је провера синкретистичких одлика у самим стиховима, циклусима, збиркама, односима између различитих дела овог аутора и напокон целине проблематике синкретизма. Претпоставка је да се рад не пише од збирке до збирке, већ од облика синкретизма до облика.

Трећа фаза рада је организација ових резултата у одређена поглавља и план дисертације по подцелинама који ће додатно бити усаглашен са ментором.

Завршана фаза рада је проширење погледа на целину опуса још неког значајног светског песника којег красе синкретистичка опредељења као нека врста контролног поређења и писање завршног облика дисертације.

У току истраживања уколико то прилике буду допустиле део истраживања вршио би се у некој од већих библиотека, а за време рада на дисертацији прелиминарни резултати излагали на одговарајућим конференцијама и тако били проверавани у критичком дијалогу.

4.6. ПРЕЛИМИНАРНИ СПИСАК ЛИТЕРАТУРЕ

Кандидат је приложила следећи прелиминарни списак литературе.

Синкретизам поезије Станислава Винавера

1. Бернер 2011: U. Berner, *The Notion of Syncretism in Historical and/or Empirical Research*, New York: Berghahn Books.
2. Бембо 2006: P. Bembo, *Lyric Poetry, Etna*, Cambridge: Cambridge University Press.
3. Боало 1971: Н. Боало, *Песничка уметност*, у С. Витановић, *Поетика Николе и француски клаисцизам*, Београд: Књижевна мисао.

4. Бужињска, Марковски 2009, А. Бужињска и М. П. Марковски, *Књижевне теорије XX века*, Београд: Службени гласник.
5. Вебер 1949: M. Weber, *The Methodology of the Social Sciences*, Chicago: The Free Press of Glencoe.
6. Валери 1980, П. Валери, Песничко искуство, Београд: Просвета.
7. Винавер 1924: С. Винавер, *Бергсоново учење о ритму*, Београд: Време.
8. Винавер 1949: С. Винавер, *Громобран свемира*, Београд: Албатрос.
9. Винавер 1965: С. Винавер, *Чувари света*, Нови Сад: Матица Српска.
10. Винавер 2002. С. Винавер, *Заноси и пркоси Лазе Костића*, Београд: Дерета.
11. Винавер 2011: С. Винавер, *Ратни другови*, Београд: Жагор.
12. Винавер 2012: С. Винавер, *Језик наш насушни; Граматика и надграматика*, Београд: Завод за уџбенике.
13. Винавер 2015: С. Винавер, *Чардак ни на небу ни на земљи*, Београд: Завод за уџбениике.
14. Винавер 2015: С. Винавер, *Европска ноћ и друге песме*, Београд: Завод за уџбенике.
15. Винавер 2019: С. Винавер, *Изабрана дела*, Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.
16. Вучковић 2015: Р. Вучковић, *Рана поезија Станислава Винавера*, у зборник радова „Поезија и модернистичка мисао Станисалва Винавера", Београд: Институт за књижевност и уметност.
17. Гавликовски 2014: M. Gawlikowski, *Gods and temples of Palmyra*, University of Warsaw: Polish Centre of Mediterranean Archaeology.
18. Грај 2022: T. Gray, *Elegy Written in a Country Churchyard*, University of Oxford: Bodleian Library.
19. Грубачић 2006: С. Грубачић, *Александријски светионик*, Сремски Карловци-Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.
20. Данте 1996: Dante, *De vulgari eloquentia*, Cambridge: Cambridge University Press.
21. Де Гурмонт 2004: R. D. Gourmont, *Philosophic Nights in Paris*, Boston: John W. Luce and Company.
22. Делимо 2007: Ж. Делимо, *Цивилизација ренесансе*, Сремски Карловци-Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.
23. Делић 2015: . J. Делић, *Ратни другови Станислава Винавера*, у зборник радова „*Поезија и модернистичка мисао Станисалва Винавера"*, Београд: Институт за књижевност и уметност.
24. Докинс 2019: Р. Докинс, *Себични ген*, Смедерево: Хеликс.
25. Ђуза 2011: П. Ђуза, Синкретизам Милоша Цњанског, Беогеад: Чигоја Штампа.
26. Зорић 1975: П. Зорић, *Критички радови Станислава Винавера*, Нови Сад: Матица Српска.

27. Иго 1985: В. Иго, *Предговор Кромвелу*, у В. Стамнековић, *Теорија драме XVIII и XIX века*, Београд: Универзитет уметности у Београду.
28. Ирвин 1972: D. Irwin, *Winckelmann writings on art*, New York: Phaidon Publishers.
29. Јанг 2008: E. Young, *Night Thoughts*, Cambridge: Cambridge University Press.
30. Јакобсон 1966: Р. Јакобсон, *Лингистика и поетика*, Београд: Нолит.
31. Јакобсон 1978: Р. Јакобсон, *Оглед из поетике*, Боеград: Нолит.
32. Јовић 2012: Б. Јовић, *Јунаци модерних времена*, Београд: Службени гласник.
33. Јовић 2005: Б. Јовић, *Поетика Растка Петровића*, Београд, Алфа.
34. Јувенал 2014: Јувенал, *Сатире*, Београд: Федон.
35. Кајзер 1973: В. Кајзер, Језичко уметничко дело, Београд : Српска књижевна задруга.
36. Кајзер 2000: T. Kaizer, T*he "Heracles Figure" at Hatra and Palmyra: Problems of Interpretation*, London, British Institute for the Study of Iraq.
37. Камстра 1967: J. Kamstra, *Encounter or syncretism: The initial growth of Japanese Buddhism*, Leiden: Brill Academic Publishers.
38. Кастелветро 1984: L. Castelvetro, *Castelvetro on the Art of Poetry: An Abridged Translation of Lodovico Castelvetro's Poetica D'Aristotele Vulgarizzata E Sposta*, Arizona: Arizona Center for Medieval and Renaissance Studies
39. Караџић 2021: В. Караџић, *Српске јуначке песме*, Београд: Лагуна.
40. Кејл 2012: H. Keil, *Preface* in Marcus Valerius Probus Vergilii *Bucolica Et Georgica Commentarius,* Charleston: Nabu Press.
41. Кинг, Стансфилд, Мулиген 2006: R. C. King, D. Stansfield, K. Mulligan, *A Dictionary of Genetics, Seventh Edition*, Oxford: Oxford University Press.
42. Констатиновић 2020: Р. Констатиновић, *Винаверова минђуша*, Шабац: Фондација „Станислав Винавер”.
43. Колриџ 2019: С. Т. Колриџ, *Biographia Literaria*, Београд: Дерета.
44. Крафт 2002: S. E. Kraft, *To Mix or Not to Mix: Syncretism/Anti-Syncretism in the History of Theosophy*, Brill University: International Association for the History of Religions.
45. Леман 1971: P. W. Lehmann, *The 'Hieron' at Samothrace*, New York University: Institute of Fine Arts.
46. Лесинг 1964: Лесинг, *Лаокоон или О границама сликарства и поезије*, Београд, Реч и мисао.
47. Лонгин 1980: П. Лонгин, *О узвишеном*, Загреб: Графички завод Хрватске.
48. Мартин 1983: L. H. Martin, Why Cecropian Minerva?: Hellenistic Religious Syncretism as System, Leiden: Brill Academic Publishers.
49. Мартин 2001: L. H. Martin, *To use "syncretism" or not to use "syncretism": that is the question*, New York: Berghahn Books.
50. Мендел 2016: G. Mendel, *Experiments on Plant Hybrids*, Harvard: Harvard University Press.

51. Медведев 1976: П. Медведев, *Формални метод у науци о књижевности*, Београд: Нолит.
52. Настасијевић 1991: М. Настасијевић, *Есеји, белешке, мисли*, Горњи Милановац: Дечје новине
53. Павловић 1973: . М. Павловић, *Звучна екумена Станислава Винавера*, Београд: СКЗ.
54. Петров 1970: А. Петров, *Поетика руског формализма*, Београд: Нолит.
55. Платон 2015: Платон, *Гозба или О љубави*, Београд: Дерета.
56. Петровић: П. Петровић, *Модернистички сензибилитет Винаверове 'Европске ноћи',* у зборник радова „Поезија и модернистичка мисао Станисалва Винавера", Београд: Институт за књижевност и уметност.
57. Платон 2017: Платон, *Држава*, Београд: Дерета.
58. Плутарх 1969: Plutarch, *Moralia*, Harvard: Harvard University Press.
59. Полоцијано 1986: A. Poliziano. *Greek and Latin Poetry*, Harvard: The I Tatti Renaissance Library
60. Полини 2003: D. Pollini, *A Bronze Statuette of Isis-Fortuna Panthea : a Syncretistic Goddess of Prosperity and Good Fortune*, Brussels: Société d'Études Latines de Bruxelles
61. Попкин 2015: M. L. Popkin, *Samothracian Influences at Rome: Cultic and Architectural Exchange in the Second Century B.C.E*, Boston: Archaeological Institute of America.
62. Попов 2001: Ј. Попов. *Класицистичка поетика романа*. Београд: Завод за уџбенике.
63. Ребац 1985: А. С. Ребац, Античка естетика и наука о књижевности, Нови Сад: Књижевна заједница Новог Сада.
64. Рађеп 1993: Д. Рађеп, *Антологија Црњански,* Београд: Прометеј.
65. Рилке 1942: Р. М. Рилке, *Писма младом песнику*, Београд: просвета.
66. Ричардс 2004: I. A. Richards, *Principles of Literary Criticism*, London and New York: Routledge.
67. Русо 2016: Русо, Ж. Ж. Русо, *Друштвени уговор; О пореклу и основима неједнакости међу људима; Расправа о наукама и уметностима*, Београд: Филип Вишњић.
68. Ружић 1990: Ж. Ружић, *Винаверов стих*, Београд: Институт за књижевност и уметност.
69. Скалиђеро 1905: G. C. Scaligero, *Select Translations from Scaliger's Poetics*, Whitefish: Kessinger Publishing.
70. Скерлић 1977: *Критички радови Јована Скерлића*; Приредио Предраг, Палавестра. Нови Сад: Матица српска.
71. Спербер 1996: D. Sperber, *Explaining Culture*: A Naturalistic Approach, New Jersey: Blackwell Publishers.
72. Стагно 1996: B. Stagno, *Architecture and Ambient Syncretism*, Berkeley: University of California.

73. Стјуарт, Шо 1994: C. Stewart and R. Shaw, *Syncretism/Anti-Syncretism. The Politics of Religious Synthesis*, London, Routledge.
74. Тешић 1991: Г. Тешић, *Српска авангарда и полемички контекст*, Нови Сад: Светови.
75. Тињанов 1990: Ј. Тињанов. *Стиховна семантика − архаисти и новатори*, Сарајево: Веселин Маслеша.
76. Тињанов 1998: Ј. Тињанов, *Питања књижевне повести*, Загреб: Матица Хрватска.
77. Томас, Валеро 2017: Л. Томас и М. Валеро, *Митови света*, Београд: Лагуна.
78. Торе 2001: Г. Д. Торе, *Историја авангардних књижевности*, Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.
79. О' Флахерти 1967: J. C. O'Flaherty, *Hamann's Socratic Memorabilia. A Translation and Commentary*, Baltimore: The Johns Hopkins Press.
80. Фракасторо 2013: G. Fracastoro, *Latin Poetry*, Harvard: Harvard University Press.
81. Фуко 1997: М. Фуко, *Надзирати и кажњавати*, Нови Сад- Сремски Карловци, Издавачка кућа Зорана Стојановића.
82. Успенски 1979: Б. Успенски, *Поетика композиције/ Семиотика иконе*, Београд: Нолит.
83. Хадсон 1908: W. H. Hudson, Wordsworth & His Poetry, New York: Poetry & lige Series.
84. Хајдегр 2007: М. Хајдегр, *Битак и време*, Београд: Службени гласник.
85. Хоган 1976: J. C. HOGAN, *The Temptation of Odysseus*, Baltimore: The Johns Hopkins University Press.
86. Хол 1990: H. G. Hall. *Richelieu's Desmarets and the Century of Louis XIV*. Oxford: Oxford University Press
87. Хол 1958: H. G. Hall, *Three Illustrated Works of Desmarets de Saint-Sorlin*, Connecticut: The Yale University Library Gazette
88. Хомер 2004: Хомер, *Одисеја*, Београд: Дерета.
89. Хорације 1972: Хорације, *Писма*, Београд: Српска књижевна задруга.
90. Жоашен 1963: Д. Б. Жоашен, *Одбарана и богаћење француског језика*, у : М. Пантић, *Поетика хуманизма и ренесансе I*, Београд: Просвета.
91. Шерцер 1968: A. Šercer, *Medicinska enciklopedija*, Zagreb: Jugoslovenski leksikografski zavod.
92. Шилер 2010: F. V. Schiller, Letters Upon The Aesthetic Education Of Man, Whitefish: Kessinger Publishing.
93. Шкловски 1969: В. Шкловски, *Ускрснуће речи*, Београд: Стварност.
94. Шкловски 1970а: В. Шкловски, *Уметност као поступак*, у А. Петров, Поетика руског формализма, Београд: Просвета.
95. Шкловски 1970б: В. Шкловски, О поезији и заумном језику, у А. Петров, Поетика руског формализма, Београд: Просвета, 119–136.

96. Шкреб 1992: З. Шкреб, *Речник књижевних термина*, Београд: Нолит.

97. Штрам 1950: А. Штрам, *Антологија експресионистичке лирике*, Нови Сад: Светови.

V ЗАКЉУЧАК О ОЦЕНИ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ

Увидом у сву предату грађу и пријаву, узимајући у обзир испуњеност услова за време студија, склоност ка научном раду и предложену библиографију, Комисија констатује да кандидат **мср Немања Марјановић** испунио све предвиђене услове за израду докторске дисертације.

Комисија констатује да **проф. др Александар Јерков** испуњава све услове предвиђене за ментора и сагласна је да за предложену тему буде одређен као ментор.

На основу свега наведеног о предмету, хипотезама, постављеним циљевима, методу рада и очекиваним резултатима, Комисија констатује да је предложена тема **„Синкретизам поезије Станислава Винавера“** својом сложеношћу, актуелношћу и значајем за научну област којој припада подобна за израду докторске дисертације.

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе одлуку о прихватању позитивног Извештаја о оцени научне заснованости теме „Синкретизам поезије Станислава Винавера“, коју је предложио кандидат мср Немања Марјановић, и да за ментора именује проф. др Александра Јеркова те да је, у складу са прописима, упути Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду на разматрање.

У Београду, 17.10.2023.г.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1. _____
Др Предраг Петровић, редовни професор
Председник Комисије

2. _____
др Бојан Јовић, научни саветник
члан Комисије

3. _____
др Мина Ђурић, ванредни професор,
члан Комисије

4. _____
др Василије Милновић, научни сарадник,
члан Комисије